

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Staryk

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z wniosku J. J.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.
o prawo do emerytury pomostowej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 2 października 2019 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt III AUa (...),

**oddala zażalenie i zasądza od wnioskodawcy na rzecz
pozwanego organu rentowego kwotę 240 zł (dwieście
czterdzieści) tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 marca 2019 r., III AUa (...), Sąd Apelacyjny w (...), odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy J. J. od wyroku tego Sądu z dnia 20 września 2018 r. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G. o prawo do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że pełnomocnik wnioskodawcy w dniu 18 grudnia 2018 r. złożył skargę kasacyjną, zaskarżając „wyrok Sądu Apelacyjnego - Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 18

września doręzonego 19 października 2018 r.” (k. 119 akt). Sąd Apelacyjny wezwał pełnomocnika do wskazania prawidłowej daty zaskarżonego orzeczenia, uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej oraz nadesłania 2 odpisów skargi kasacyjnej, w terminie siedmiu dni pod rygorem jej odrzucenia skargi kasacyjnej. Pełnomocnik ubezpieczonego w zakreślonym terminie w piśmie procesowym z dnia 10 stycznia 2019 r. wskazał, że skarga dotyczy wyroku z dnia 20 września 2018 r., załączył opłatę oraz dwa odpisy skargi kasacyjnej. Pełnomocnik ubezpieczonego nie dołączył natomiast dwóch odpisów swego pisma z dnia 10 stycznia 2019 r. Sąd Apelacyjny ponownie wezwał pełnomocnika (radcę prawnego) do uzupełnienia tego braku poprzez nadesłanie jego dwóch odpisów - w terminie siedmiu dni pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Pełnomocnik wnioskodawcy w zakreślonym terminie złożył jedynie jeden egzemplarz skargi kasacyjnej.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, wniesiona skarga kasacyjna podlegała w związku z tym odrzuceniu z mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c., skoro pełnomocnik wnioskodawcy (radca prawny) - mimo wezwania Sądu, nie uzupełnił braków formalnych skargi, nie dołączając dwóch odpisów swego pisma z dnia 10 stycznia 2019 r.

W zażaleniu na to postanowienie, zaskarżając je w całości, pełnomocnik skarżącego, zarzucił naruszenie przepisów postępowania - art. 398 § 3 k.p.c., w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 128 § 1 k.p.c. przez błędną wykładnię i błędne ustalenia faktyczne odnośnie „zgłoszenia przez stronę powodowa jednego a nie dwóch odpisów skargi kasacyjnej gdyż strona złożyła na pewno dwa odpisy, (...) natomiast jest możliwe że jeden odpis został odłączony do akt podręcznych i nie został z powrotem włączony do akt głównych sprawy”.

Wskazał, że skargę kasacyjną wniesiono w terminie, Sąd kilkakrotnie wzywał stronę do jej uzupełnienia, kilkakrotnie też to uczyniono, w terminie i w sposób zgodny z przepisami.

W oparciu o powyższe zarzuty, wniósł o zmianę orzeczenia i merytoryczne rozpoznanie skargi kasacyjnej - lub o „uchylenie orzeczenia Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu skargi kasacyjnej” i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawcy, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie oraz orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

Obowiązkiem wnoszącego skargę kasacyjną profesjonalnego pełnomocnika strony jest, poza dołączeniem jej odpisów dla osób uczestniczących w sprawie (art. 128 § 1 k.p.c.), złożenie dwóch dodatkowych odpisów skargi przeznaczonych dla Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego (art. 398⁴ § 3 k.p.c.). Zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c., jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c., przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Stosownie do § 2 tego przepisu, sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną, której braków nie usunięto w terminie. Niedołączenie do pisma procesowego odpisów w liczbie wymaganej, stanowi brak formalny, podlegający usunięciu przez wnoszącego pismo zgodnie z przepisami art. 130, art. 370, art. 373 lub art. 398⁶ k.p.c., pod sankcją w nich określoną. Termin wyznaczony do usunięcia braku formalnego pisma jest niezachowany, jeżeli strona w określonym terminie w ogóle nie podjęła czynności uzupełniającej (postanowienie Sądu Najwyższego z 16 czerwca 2009 r., I CZ 16/09, LEX nr 738326) lub wprowadzi ją podjęła, ale mimo to brak nie został w całości uzupełniony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2008 r., I CZ 34/08, LEX nr 424407).

Wypada zatem podzielić stanowisko Sądu Apelacyjnego, że w sprawie miało miejsce niewykonanie jego zarządzenia i niezłożenie żądanej ilości odpisów pisma z dnia 10 stycznia 2019 r., co oznacza, iż wspomniany brak nie został usunięty w określonym terminie, to z kolei uzasadniało odrzucenie wniesionego środka zaskarżenia stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy oddalił zażalenie, orzekając jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 oraz § 10 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

I.n